

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.

la sua recentet, nihil aduersum nos facit, eò quòd liber ille, vnde prophetia illa desumpta est, inter apocrypha numeretur.

CAPVT IIII.

HIs accedit, hanc aduersariorum sententiam, qua volunt nihil tenendum, credendum aut faciendum esse, nisi quod in scripturis habeatur, destruere semetipsam, quum nusquã hæc sententia in scriptura canonica legatur. Si enim nihil recipiendũ est, nisi quod in scripturis ostenditur, & hæc sententia in sacris literis non inuenitur, qua fronte audent eam nobis obtrudere? Adhæc si nihil faciendum aut tenendũ est, nisi quod exertè in scripturis præcipitur, aut traditur, sancti Apostoli & Euangelistæ perperam egisse censentur, qui nouum conscripserunt Testamentum, quod eis commissum esse nusquã in scripturis legitur, neque Christus præcepit: *Ite, scribite, sed prædicate Euangelium omni creaturæ.* Ceterum vt rationibus omisis, clarius demonstramus, non omnia quæ tenenda sunt, à scrip-

Mar. vlt.

scrip
omn
tine
bim
uerf
ad fa
cano
ne c
clesi
simp
pturi
nius
Oste
trem
Hoc
vlt. &
clare
hi tre
Latin
quem
turæ a
mnes
scriptu
cutiat
dicim
sint ha

DE RETI. FIDE. ORT. 31

scriptura petenda esse, ac proinde non omnia diuinitus tradita in scriptura contineri, exemplis id ipsum commonstrabimus, ut omnes videant multa in vniuersali Ecclesia esse recepta, & ea quidem ad salutem necessaria, quæ in scriptura canonica dilucidè non leguntur. Nonne credit & confitetur Catholica Ecclesia Trinitatem personarum, in vna simplicissima essentia? At quibus scripturis probari potest, tres personas, vnius esse essentiæ, & æqualis potentiæ? Ostendere quidem potest esse tres, patrem scilicet, filium, & spiritum sanctum. Hoc enim Christus apud Matthæum c. vlt. & Ioannes Apostolus in 1. can. c. 5. Trinitate clarè testantur. Verùm ostendere quòd tem perso-
narum in
vna essen-
tia, ex scri-
ptura aper-
te non ha-
bemus. hi tres debeant dici tres personæ, ut nos Latini dicimus, aut tres hypostases, quemadmodum Græci dicunt, scripturæ autoritate nemo potest, etiamsi omnes ingenij sui vires exerat, & omnes scripturarum sinus, locos & angulos excutiat quàm diligentissimè. Non hoc dicimus, quasi scripturis probari nõ possint hæc ipsa, sed quòd sub hac verborum

rum

IOANN. SLO. GEF.

rum forma in scripturis non reperian-
tur. Licet enim nomen personæ non
inueniatur in scriptura noui ac veteris
Testamenti dictum de Deo, tamen id
quod nomen significat, multis modis
inuenitur assertum. Sic etiam nusquã
scriptum habetur Homouision, aut
consubstantialem patri esse Christum.
Non enim hæc verba in scripturis re-
periuntur, sed in symbolo Nicæno, v-
bi dicitur: Genitum non factum, con-
substantialem patri: Item quod Chri-
sti anima benedicta post mortem ad in-
fernos descenderit, nemo Euangelista-
rum expresse narrauit, sed ex solo apo-
stolico symbolo clarè constat. Eiusdem
rationis est, quantum ad claram expres-
samque scripturam attinet, quòd credi-
mus spiritus sancti diuinitatem & æqua-
litem cum alijs personis, quòd eundẽ
à patre simul & filio dicimus procede-
re, quòd duas in Christo naturas, in v-
nitate diuini suppositi adunatas, quòd
duas voluntates in eodem. Quid, quòd
perpetuam Mariæ virginitatem tota p-
orbem confitetur Ecclesia, quã tamen
scri-

scrip-
tius
verb-
uum
luer-
am.
tem
ma t-
part-
ctas.
possi-
tate
perp-
pla ic-
deres
boles
non
gens
ticul-
portu-
dame-
dem a-
infirm-
scuran-
fia cat-
lane s-

DE RETI. FIDE ORTH. 32

scriptura diuina, non astruere, sed potius impugnare videtur, si corticem verborum sequaris, & intellectum prauum impij Eluidij apprehendere malueris, quàm catholicam sequi Ecclesiam. Nam illius perpetuam integritatem impugnans, plurimas & ipsa prima fronte perspicuas adduxit pro sua parte scripturas, licet perperam intellectas. At quas scripturas nos proferre possumus pro perpetua illius virginitate? & tamen certò credimus, eam perpetuò fuisse virginem. Hęc exempla idcirco à me posita sunt, vt ostenderem, non omnia esse reijcienda aut abolenda, quę in scriptura claris verbis non exprimuntur, non quasi ambigens de eiusmodi sacrosanctę fidei articulis, sed coactus & impulsus, per importunas aduersariorum falsissimi fundamenti assertores: non inquam vt eisdem articulos in dubium vocarem, aut infirmis scandalũ ingererẽ, aut fidẽ obscurarẽ (firmissimè em̃ illos cum Ecclesia catholica & credo & cõfiteor) sed vt **hanc sophysina falsitatis & deceptiõis fundamentum**

Marię virginitas perpetua exprcis scripturę verbis nõ probatur.

IOANN. SLOT. GEF.

Actor. 15.

**Gen 9.
Obiectio.**

Solutio.

Matt 15

Rom 14

damentum eorum subuerterem & reuellerem, nihil scilicet sine expressa scripturarum autoritate statuendum aut recipiendum esse in ecclesia. Et quamquam multa iam dicta sint, tamen si nihil sine expressa scriptura statuendum de religione est, ita emque nihil extraneum recipiendum, cur Apostoli in primitiua Ecclesia statuerunt, à sanguine & suffocato abstinendum esse? fortasse dices, quòd præceptum esset in Genesi, dicente Domino ad Noe & filios eius: Omnes pisces maris, manui vestræ traditi sunt, & omne quod mouetur & uiuit, erit uobis in cibum. Excepto quæ carnem cum sanguine non comedetis. Sed legis umbra iam per lucem Euangelij discussa erat, iamque eiusmodi præcepta mortua erant, & in morte Christi vigorem suum perdiderant. Ad hæc etiam Christus illud præceptum liberum esse iussit, quando dixit: Quod intrat per os, non coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore. Et Paulus: Non est, inquit, regnum Dei esca & potus, sed iustitia & pax, & gaudiū in spiritu

ritu
dur
tè p
iuss
Apo
mu
ptiz
ritu
ptiz
Apo
in n
bapt
dim
it. D
esse
zanc
ferua
ligie
ditio
ti ma
ad Ec
esse b
bapti
Eccle
clesia
& per

DE RETI. FIDE ORTH. 35

ritu sancto. Cur itaq; apostoli abstinendum ab eo præceperunt, quod non antè præceperat Christus, sed liberum esse iusserat? Præterea nõne Christus, cum Apostolos suos mitteret in vniuersum mundum, præcepit eis vt credituros baptizarent in nomine patris & filij & spiritus sancti? Nõne disertis verbis, eis baptizandi formam contradidit? Et tamẽ Apostoli leguntur multos baptizasse in nomine domini nostri Iesu. Quem baptizandi ritum Ecclesia postmodum dimisit, & priorem reuocauit, & restitit. Deinde quod voluit Christus prius esse docendos homines, & postea baptizandos, in paruulis siue infantibus obseruare non potuit, ecclesia, quos tñ religiosa consuetudine & Apostolica traditione ab originali peccati macula per lauachrum regenerationis ad Ecclesiam defert. Adde nusquam scriptum esse baptizatos ab hereticis, minimè re-baptizandos esse, sed pro baptizatis ab Ecclesia recipiendos (modò forma Ecclesie seruata sit in collatione baptismi) & per solam manuum impositionem recon-

F cilian-

IOANN. SLOT. GEF.

ciliandos esse Ecclesiæ. Nusquam enim hoc expressa permitit scriptura, neq; ex aliquo loco canonicæ scripturæ probari potest. Item quis est qui negare audeat Petrum & reliquos Apostolos baptizatos esse, & tamen per quam scripturam id ipsum probari potest? Certè p nullam, quæ admodum licet videre apud Augustinum epist. 108. ad Seleucianâ, ubi affirmat quidem eos baptizatos, & hoc ipsum indicasse Christum, quum diceret ad lotionem pedum Petri: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus: non tamen scriptum esse, quando baptizati fuerint, quando de hoc dubitandum non sit. Piget referre plura, quæ in ecclesia catholica pie obseruantur, & religiose custodiuntur ac tenentur, de quibus vel subobscura, aut certè nulla habetur in sacris literis mentio, quæ tamen tota ecclesiæ successio à spiritu sancto edocta, à temporibus Apostolorum usque in præsens semper credit, tenuit ac obseruauit, secunda de pollicitatione Christi & magisterio spiritus sancti. De quibus omnibus. D. Aug. in epist.

IOAN. 13

DE RETI. FIDE ORTH. 36

epist. u8. ad Ianuarium inquit, Illa quę
non scripta, sed tradita custodimus, q̄
quidem toto terrarum orbe obseruan-
tur, datur intelligi, vel ab ipsis Apосто-
lis, vel plenarijs Concilijs (quorum est
in ecclesia saluberrima autoritas) com-
mendata atque statuta retineri, sicuti
quod domini passio, & resurrectio, &
ascensio in cœlum, & aduentus de cœ-
lo spiritus sancti, anniuersaria solenni-
tate celebrantur, & si quid aliud tale oc-
currerit, quod seruetur ab vniuersis,
quacunq; se diffundat Ecclesia. Et ite-
rum ibidem: Similiter etiam si quid ho-
rum, inquit, tota die per orbem frequē-
tat Ecclesia. Nam hoc quin ita faciendū
sit disputare, insolentissimę infanię est.
Hactenus ille.

Itaque nos hæc scientes, magno studio
teneamus, quod tota Ecclesię successio
à spiritu sancto edocta, semper credi-
dit, tenuit ac obseruauit, nō solum quę
apertè in sacris literis traduntur, ve-
rùm etiam quę per traditionem apo-
stolicam ac ecclesiasticam nobis innotu-
erunt. Nam (vt Vincent. Lirinēsis testa-
tur)

Traditio-
nes aposto-
licas nullo
pacto de-
benius de-
serere.

IOANN. SLOT. GEF.

Gen. 19

tur) magno metu nobis immutatæ fidei, ac temeratæ religionis piaculum, pertimescendum non solum est, à quo nos non solum constitutionis Ecclesiasticæ disciplina, sed etiam censura apostolicæ deterret autoritatis. Scitum etenim cunctis est, quàm grauitè, quàm vehementer inuehatur in quosdam B. Apostolus Paulus, qui mira leuitate nimium citò translati fuerant ab eo, qui eos vocauerat in gratiam Christi, in aliud Euangelium, quod non est aliud, qui coaceruauerant sibi magistros ad sua desideria, à veritate quidem auditum auertentes, conuersi verò ad fabulas, habentes damnationem. Et post pauca: Cùm Galatæ (inquit) nauſea quadam veritatis adfecti, apostolicæ catholicæq; doctrinæ manna remouentes, hæreticæ nouitatis sordibus oblectarentur, ita se se apostolicæ potestatis exercuit autoritas, vt summa seueritate decerneret. Sed licet aut nos, inquit, aut angelus de cælo euangelizet vobis præterquàm quod euangelizauimus vobis, anathema sit. Quid est quod ait, Sed licet nos? Cur non

no
fi
ne
rū
qu
Tr
da
ne
ru
lo
eu
fuf
fid
se
tiā
po
Ga
im
qu
acc
lice
cie
tun
nor
Qu
dac

DE RETI. FIDE. ORT. 37

non potius, Sed licet ego? hoc est, etiam si Petrus, etiam si Andreas, etiam si Ioannes, etiam si postremò omnis apostolorum chorus euangelizet vobis, præterquod quod euangelizauimus, anathema sit. Tremenda districtio, propter adferendam primæ fidei tenacitatem, nec sibi, nec cæteris coapostolis pepercisse. Parum est etiam, si angelus, inquit, de cælo euangelizet vobis, præterquam quod euangelizauimus, anathema sit. Non suffecerat ad custodiam, traditæ semel fidei, humanæ conditionis cõmemorasse naturã, nisi angelicã quoq; excellentiã cõprehendisset. Deinde paucis interpositis, postquod cõprobasset illa nõ solis Galatis esse dicta, sed cunctis ætatibus imperata subiecit. Annũciare ergo aliquid Christianis catholicis p̄ter id quod acceperunt, nunquã licuit, nusquã licet. Nũ licebit & anathemare eos, qui annuncient aliquid p̄terquod quod semel acceptum est? nunquã nõ oportuit, nusquam non oportet, nunquam non oportebit. Quæ cũ ita sint, estne aliquis, vel tãtę audaciæ, quod p̄ter id quod apud Ecclesiã an-

IOANN. SLO. GEF.

nuntiatum est, annunciet, vel tantæ leuitatis, qui præter id quod ab Ecclesia accepit, accipiat? Clamet & repetendo clamet, & omnibus & semper, & ubiq; per literas suas clamet ille, ille? Vas electionis, ille magister gentium, ille apostolorum tuba, ille terrarum præco, ille cælorum conscius, vt si quis nouum dogma annunciauerit, anathemetur.

CAPVT V.

*Episcoporum
succelsio in
Romana
Ecclesia.*

HIS pro euersione ruinosi fundamenti aduersariorum interpositis, iam cœptum carpamus iter, & copiosius de ipsa serie successionis Episcoporum agamus, quæ vel vna est ex præcipuis Ecclesiæ notis. Nam hæc Episcoporum successio maximè in Romana Ecclesia tam magna & euidentis est Ecclesiæ nota, vt vna fuerit ex veritatibus illis, quæ D. Augustinum in Catholicę ecclesiæ gremio retinuerunt. Sic enim hic in lib. quem scripsit contra epist. Manichæi, quam vocant fundamenti, c. 4. In catholica Ecclesia, tenet me ab ipsa sede Petri Apostoli (cui pascendas oues suas post resurrectione

Do-